2017.augusztus7.- augusztus13.

Miután eldöntöttük, hogy utunkat innen kezdve kelet felé folytatjuk, felhúztuk a horgonyt, hogy kihajózzunk a dagállyal. Azonban úgy tűnt, döntésünkkel sem a természet, sem a motorunk nem ért egyet. Így esett, hogy horgonyunk azon frissiben vissza került a tenger fenékre, mi pedig hosszasan próbáltuk kideríteni vajon miért füstöl motorunk ennyire egészségtelenül. Oh, micsoda öröm volt, amikor egy jókora kelp levelet találtam a vízszűrőben, s micsoda csalódás, amikor ez nem oldotta meg a problémát. Természetesen szétszereltem a vízpumpát is, s ha már így esett kicseréltem az impeller kereket és a kinyúlt generátor ékszíjat is. Erre is, arra is belefújtam a rossz ízű csövekbe, a probléma azonban csak megmaradt. Ezek a huncut kelpek olyan mértékben tömítették el a vízszűrő előtti bevezető vascsövet, hogy még a WC dugulás elhárításhoz vásárolt csőgörény is csak egy órányi piszkálódás után tudta szabaddá tenni a hűtővíz útját. Mire mindennel elkészültem majdnem elmúlt a megfelelő árapály áramlás, de azért még elcsíptük a végét. Kijutottunk a sziget takarásából, no de mi ez? Az a szél, mely eddig nekünk mindig szemből, azaz mindig nyugatról fújt, az szél most ismét szemből, vagyis most észak keletről érkezett. Ajaj.

Emlékszem már Odüsszeusz hazatérését is ez a csibész keleti szél nehezítette, pedig az régen volt. A szél szerencsére negyed szélben vitorlázható volt, bár időnként legyengült. Hajnalban egy nagy létszámú, fürge delfincsapat látogatott meg bennünket, és egész sokáig kísértek a hajónkat. Ha már végre úton voltunk, nem mentünk be még egyszer Adak szellemek által lakott településére, hanem egész Atka szigetéig, Atka városkájáig hajóztunk. No jó, itt egy kicsit pontosítanom kell. Ezen a településen ugyanis a nemrég született két csecsemővel együtt összesen 92 fő él. Ezt ugye mégiscsak túlzás lenne városkának titulálni. Érdekes mód a halfeldolgozó itt sem működött, igaz a rák halászati szezon januárban kezdődik. Minden esetre a mi kis történetünkben itt még csak a megérkezésnél tartunk, ami, hogy úgy fogalmazzak: nem volt zökkenő mentes. A városkával

szemben van Bolshoj zegzugos szigete, amelyik sok kis mellék szigetecskéjével, sziklájával és zátonyával egyszerre kínál védelmet és rejt veszélyeket a gyanútlan hajósok

számára. Mi ebbe a kategóriába tartoztunk. A gyanútlan és hiszékeny hajós kategóriájába. Bár legénységemből két főt is kiállítottam a hajó orrába, azzal a feladattal, hogy míg a szűkületen átmegyünk, szúrós szemmel nézzék előttünk a vizet, ők azonban nem láttak semmit, mi pedig zátonyra futottunk. Természetesen csak nagyon lassan, de dühítő és rémisztő volt a köves fenéken felülő hajó karcos hangja. Letolattunk és eloldalogtunk. Lehorgonyoztunk és természetesen minden fenékrekeszt átnéztünk, de szerencsére nem jött be víz sehol. Itt a fenék fekete iszappal fedett, kivéve ahol sziklás. A horgony ebben az iszapban jól tart, így aránylag nyugodt éjszakánk volt.

A reggeli ébredés után meg akartam gyújtani a gázt a teafőző alatt. Még az a szerencse, hogy gyanakvó módon mindig megnézem a gázcsapokat. Ezúttal két csap, sőt a fő elzáró is nyitva volt. Tudni kell, hogy a gáz igazán komoly probléma a hajókon. Az emberi figyelmetlenség és a műszaki hibák miatt minden évben van egy-két olyan hajó, amelyik felrobban és kiég. Én pedig ott álltam három kinyitott gázcsappal szemben, a kezemben a gázgyújtóval ….. és nem gyújtottam meg.

12 óra leforgása alatt előbb megpróbáltuk zátonyra futtatva elsüllyeszteni, majd gázömléssel felrobbantani a hajónkat, de MAIA egyenlőre ezeket túlélte. Mondom egyenlőre…..

Az időjárás előrejelzés alapján most két gyenge szeles nap következik, majd megérkezik két napra egy viharos északkeleti szél, amit ismét nyugati követ. A most következő két nap ugyan elég lehetne arra, hogy elérjünk a Four Mountains szigetcsoporthoz, de azok az öblök nem túl jól védettek. Az ottani hánykolódás helyett az itt maradást és a kedvező szelek kivárását választottuk. Igaz ez öt itt töltött napot jelent - amitől én eleve hidegrázást kapok – mégis ez tűnt a jobb megoldásnak.

Időközben kimentünk dingivel a partra ahol az első mosolygós ember elmondta, hogy ő a Harbor Master. Erre Orsi csendesen megjegyezte – persze csak nekünk-, hogy akkor ő egy Harbor nélküli Harbor Master. Megkérdeztük a helyieket, hogy melyik helyet ajánlják a hét végi erős szelekre, s ők az előző esti horgonyzó helyünket javasolták. Időközben megtudtuk, hogy a településen van egy iskola és egy könyvtár – ami egyben az evakuációs pont is, - ahol nem csak internethez juthattunk, hanem még le is tudtunk tusolni.

Az öt nap hosszú, de igyekeztünk ezt ügyesen kihasználni. Kirándultunk egy vízeséshez, Orsi és Kristóf szedett egy csomó helyi bogyót (huckleberry), a hajóban töltött napok alatt sütöttünk kenyeret és pizzát, sőt még a megtalált őrölt lenmagokból „Boat made” sütit is.

Az egyik partra menetelnél Kristóf egyedül evezett ki a partra, s mi csak utasok voltunk. Ha már a csónakázás is szóba került, el kell mesélnem milyen nagy élmény volt az egyik alkalom, amikor visszatértünk a hajóba. Kissé elszaladt az idő, s már vak sötétben értünk a csónakunkhoz. Ahogy az evezőt a vízbe mártottuk, a víz az evező körül azonmód kivilágosodott, mintha valaki felkapcsolta volna a lámpát. Így ment ez minden egyes evező húzásnál, a világító planktonok tették a dolgukat rendesen. Csónakunk időnként megzavart egy talán szendergő halat, aki ilyenkor sebes cikkcakkban menekült, valószínűtlen fénycsóvát húzva maga mögött.

Nem csak az előrejelzés ígért komoly szeleket, az is gyanús volt, hogy a helyiek minden csónakjukat és kishajójukat kivontatták a partra. Mi vissza álltunk az iszapos öbölrészbe és dupla horgonyt tettünk, no meg az elmaradhatatlan angyalt.

A csibész keleti szél ígéretéhez híven meg is érkezett. Igaz, az ereje nem érte el a jövendölt 46 csomót, de azért két napig fújt rendesen.

A viharos szelek elmúltával egy amolyan vészjóslóan szélmentes délelőtt köszöntött be az atkai öbölben. Ez a szélforduló előtti bizonytalanság, vagy egy amolyan vihar előtti csend. Ilyen volt a helyzet, amikor elindultunk a Four Montains szigetcsoportja felé.